

ŽAGAR

Jela Šerbedija

IMPRESSUM

“ŽAGAR”

Autor

Jela Šerbedija

NAKLADNIK

Vlastita naklada

UREDNIKA

Petra Štefec

Magistra knjižničarstva, hrvatskog
jezika i književnosti

ILUSTRACIJA

Josip Cugovčan

TISAK

Tiskara “Brzi” Budančevica

NAKLADA

50 komada

ISBN

978-953-48410-0-6

IZDANO

01.03.2024.

PREDGOVOR

Zuji, zveči, zvoni, zvuči

Šumi, grmi, tutnji, huči -

To je jezik rodu moga!

Petar Preradović

Riječima velikoga hrvatskoga pjesnika uvodim vas u ovo književno blago, zbirku pjesama Jele Šerbedija. Sam naziv zbirke pjesama, Žagar, vraća nas u iskonski početak - na mjesto odakle tko potječe, odnosno gdje je što začeto. Naš početak započinje, dakako, u našim mislima, a jezik naših misli je naš materinski jezik. Jela svojim zapisima čuva, trajno, od zaborava kulturnu baštinu Podravske Sesveta, a to je mjesni govor. Sve manje mladih ljudi govori izvornim sesvečkim govorom jer sve više padaju pod utjecaj modernizacije novoga doba, koja dovodi do sve znatnijeg utjecaja na ubrzane jezične promjene u govoru. Biti izvorni govornik nije moderno i često se toga sramimo, iako ne bi trebalo biti tako. Očuvanje mjesnih govora od velike je važnosti za dijalektologe, posebice u pisanom obliku, stoga ovo književno djelo pridonosi, ne samo očuvanju sesvečkog govora, nego i cijelog kajkavskog dijalekta. Žagar duboko uranja u predivnu prošlost mještana Podravske Sesveta. Bavi se pravom seoskom slikom ljudi, sa svim njihovim vrlinama i manama. Vraća nas u davne dane bezbrižnog seoskog života sa svim osjetilima, gotovo da možemo vizualno percipirati svaki stih i oživjeti tu prošlost u našim mislima.

Velika hvala baki Jeli, kako ju ja od milja nazivam, na čuvanju sesvečkog identiteta i na ostavštini za sve buduće naraštaje, ponosne mještane Podravske Sesveta. Jer, ne zaboravite - selo nikada ne može prestati postojati dok u njemu žive ljudi, a Jela će svojim stihovima živjeti zauvijek u svakom budućem čitatelju!

Petra Štefec, urednica

PLAČITE VRBE, PLAČITE VRBAKI

Kaj da rečem, nemam kaj.
Obečala si mi da se buš vrnola nazaj.
Zbledela je cedulja na kojoj piše
da se buš vrnola dok padajo jesenje kiše.

Još navek ja te čekam tam,
oženil se nešem i ostal sem sam.
Več dvajst let padajo jesenje kiše,
Ja te nigdar nešem videl više.

Samo Drava ostala je ista i suza
koja navek v mojem joku blista.
Stare vrbe svinole so grane svoje
i rane v mojem srcu koje navek bole.

Plačite vrbe, plačite vrbaki,
vaše žuto listje letelo je z njom.
Moje srce dane je plakalo za njom
i dok čamec polako Dravom plovi
ispod stare vrbe ostali so samo snovi.

MOJ VRČAK

Parada) zlj ini lepi i crleni
po kolce so se opleli.

Nuz nje je rona gusta znikla,
crleni se kak bogečka tikva.

Vugorki veliki i kratki,
tuliko jev ima kaj so puni jarki.

Na sredini vrta beli se slak,
oplel je špargljina kak bedak.

Krumper je v jamicam lepi, debeli, kratki,
jedno mesto dal je i valjanki.

Češnjek pici z drača,
nesem ga oplela kad je tam bila kaca.

Puno toga burno v škrinju deli
i na zimu se pojeli.

Nbumo po šakaj išli v dučan,
pak nam bude ostal koji dinar.

JAPATICA

**Kak si lepa ti deklica,
očeš se zame vdati ti Marica?
Nebi Štefek, ja bum japatice.
Nemoj laprdati tak sem strašno besen,
kaj si rekla ja te razmel nesem.**

**Idi doma i operi si vuva,
v ime oca, sina i svetoga duva.
Nek me dragi Bogek čuva
da ne odlutam od svojega nauma.**

**Bormeš si lepa ti Marica,
skoro sem se zrušil dok si rekla da buš japatice.
Vezda Marica prije nego rečeš trop
ja bum postal pop.**

STARA VRBA

Stara vrba još navek štrči kod kanala,
pod njom so se deca od pantiveka igrala.

Negdar je puna iža dece bila
došli smo pod vrbu ona nas je od sunca skrila.

Saki den smo se kod vrbe našli i igrali,
za luksuze i igračke nismo znali.

Dekličke bi se igrale z prnkenem bapkam i žagare čipkale,
a dečoki kozličali, kuturali i nekaj čepljali.

Stara vrba nigdar više dece nebuš vidla,
pod teбом zanavek je završila igra.

Oni tebe ne vide i zate ne znajo
samo čučče fiži i z mobitele se igraj o.

Z iže smo staro se meknoli vun, od modernoga se sad iža zrcali.

Mislim da smo se pogospočili i pošandrcali.
Dok smo se pod starom vrbom v blatu igrali
za viruse, bakterije i koronu nismo znali.

ŽGANCI Z MLEKOM

Na stoleku kokruzni žganci z mlekom čakajo
dok se mi okre stola porendamo.

Prije se burno prekrížili i moljii Bogeku,
zafaljili na daru koji nas čeka na stoleku.

Majkica so joči okrenoli k Bogeku,
a mi deca z jočimam jemo žgance na stoleku.

Nikak sestii kaj bi žgance jeli,
fort moljimo, vezda se budo žganci oladeli.

Onda majkica moljiti prestala,
ali si je prva žgance nametala.

Već so žganci se mleko popili,
bili so suvi kaj smo se šnjema gutili.

Mi smo žlicom po zdelji grabili i strugantali,
nesmo ni skužili već so žganci nestali.

Majkica kreščala kaj ste zdelje se pobrali
nekaj bi i mačku dali.

Maček pod baburom sedel
i žalosno na stolec gledel.

V zdelji nema žgance wise,
j apica so rekli nek ide na tavan i lovi mise.

ČEČA I JA

Tukareča prema šumi bila so dva puta.
Jeden je išel ovudareča,
drugi je išel onudareča.
Na križanju smo se srele ja i moja čeča.

Obedve smo išle v šumu žira brat,
ali smo si prijle sele v lad.
Tičice so tak lepo v šumi popevale,
a mi fort na križanju razgovarjale.

Jesenski veter nosil žuto listje,
v mojoj košari zadišalo pečeno pišče.
Onda sem rekla čeci vezda burno na trček sele,
tukareča se burno još menjile i pečeno pišče jele.

Došel lugar i sel si je k nam.
I dok je jesen po šumi šarala listje
mi smo pojeli celo pišče.

Vezda smo trebale žira brati,
al se moja čeča neje mogla prigibati.
Ja sem pod starem rastom nabrala punu vreču,
a za to vreme lugar je zabavljaj moju čeču.

KOD MEŠE

Gledi Rozenu kak se je oblekla,
kak pergana kokoš, koda je dekla.
Ispod suknje joj dva prsta visi pocuknjara,
rubec na glavi štrči kak ambrela stara.

A1 se je oblekla, Bog te oslobodi,
a se na njoj stoji kak na rodi.
Drži se kak drvena Marija,
dok je bila mlada flundra je bila.

Pripoveda da ju bole križnice,
a z pomadom saki den maže lice.
Štima se kak zagrebačke frajle,
nogice tenke kak od metlje držalje.

Je a kaj joj moreš, ima šega,
nemre joj niko nikaj, nema ni deteta ni grbeta.
Više joj štima nikaj ne vredi, ostarela.
Prešla baba z kolače, amen!

ŽAGAR

Kaj je žagar, znajo samo Sesvečani.

Oni so njemu od pantiveka takvo ime dali.

**Njega ima kud god ideš,
puno put se v njega i popikneš.**

**Žagarov ima drobni, debeli, dugoljasti,
čandavi, beli, crni, žučkasti, čak i ljubičasti.**

**Netko mu je zdavna ime dal,
on se Žagar zove SAMO v Sesvetam.**

NOČ

Smrček čelu noč popeva,
na brajdi grozdje dozreva.

Na čerešenji sova blešči,
z neba mesec v nju trešči.

Kanjur na vrbi spi,
permuš okre njega leti.

Na cirkvi pol noči otkucava,
v kokošiljnjak lukava lisica se nalukava.

Jozina se tukareča okre Maričine iže mota,
nekaj bi štel al nemre preskočiti plota.

Odjemput cucki zalajali, Jozinu doma oterali.
Tak je bežal kaj so mu umetni zubi popadali.

Počelo se razvidavati, smrčki prestali popevati,
sova prestala bleščati, mesec prestal treščati

Cucki stali lajati,
samo Jozina ostal zube iskali.

SUSED I SUSEDA

**Držiš se poštena, a snočka si moju kokoš fkrala,
dok je najbolje grmelo i kiša padala.**

**Videl sem te dok se je musiknolo
v rubec si se omotala, ali videl sem ti lice malo.**

**Ti jopec, nemoj laprdati, bolje da čkomiš!
Očeš da te odam da susedom Rozenom počkomečki spiš?**

**Bum rekla tvoji Trezeni, ako ti mene odaš.
Dobro si premisli kaj buš napravil, tak da znaš.**

**Jopica jedna budem čkomel, ako ti mene ne odaš.
Nebum te odala ako mi još jednu kokoš daš.
Dojdi k večeri dok moja Trezena otije spat,
budeš dobila dve samo kaj mi doma nebu rat.**

**I tak so se sused i suseda bormeš nagodili,
drugu večer dve kokoši skupa vlovili.
Odneli k susedi i vu vrući vodi pofurili i očistili,
tak ftečnoga ćelu noć jeli, pili i skupa bili.**

**Više neso bili jopec i jopica,
Nego Štefek i Marica.**

Ferunt!

STARA KLET

Trsja nema več zdavna,
prošlost ga je v pesek zakopala.
Na bregu ostala je stara klet
med trnjem i agacijom pici kak avet.

Nečiji deda zaključal ju zdavna,
ščenec stara klučenica sa je zardala.
Zbledela je kreda, jedva vidiš kaj na vrate piše:
„Zbogom ostani moja klet mene nebuš vidla više“.

I na staroj vuri cajgari so zdavna stali,
svoje zadnje vure otkucali.
Počkomečki da se gazda bu vrnol nadala si se ti,
on je našel svoj mir tukareča med čemprese spi.

Žal mi te kleti stara,
kaj preko tvega počeka neje prešel niko zdavna.
I dede koji je navek v tebi našel mira
i svoju tugu skrival v kupici vina.

DOK OPANE MRAK

Crlene make budem brala
i od srca tebi bum je dala.
Samo čakaj dok opane mrak,
ja bum tebi make dela za šrkľjak.

Samo Mesec bude videl nas
i v polju zreli žita klas.
Dok za ruku mene buš prijel
i moje srce k svojemu zel.

Vezda žito i crleni maki našu tajnu skrivajo,
dok nam rosa i suze lice mivajo.
I dok mesec za oblak zajde,
jošče rana zora nek nas najde.

KOSCI

Ido kosci na piece nose kose.

Žure se kaj deteljину pokose prije rose.

Za lačnjakom vodera i brusa nose.

**Prvi kosac bude kum Pavina, za njem ide baček Jozina,
za bačekom moj Ivina, a na zadnje svak Štefina.**

„Ajde kosa dok je rosa" - veli kum Pavina.

Za njema ostaje pokošena deteljina.

Brazda za brazdom se niže,

košara z grajom i slaninom se je bliže.

Više nema kravice i konja,

sad se v polju čuje samo zvuk motora.

Rekla zdavna moja baba:

„Dok budo ćoravi tici nebom leteli i ćoravi konji putom odali

nemojte se veseljiti, moglo bi se čudo dogoditi.

Budo došli potresi, vetri, vode, jognji i oluje".

Dok to pišem mislim da to već se tu je.

SAMO SMO LJUDI

Samo smo ljudi v prolazu i moramo vmrti,
ali kaj je najgorše si se bojimo smrti.
Dok smo mladi onda huja-haj, ko nam more kaj.
Starost dok nam doje moljimo se kaj pemo v raj.

Dok nas Bogek pozove k sebi gore
i na cirkvi se zvona zaore
bude nam kesno za kajanje ljudi moji,
jedni prema drugem moramo biti bolji.

Grozne smo i mi stare babe,
guramo nose v politiku i ogovar jamo mlade.
Babe moje čislo v ruku, diči joči k nebu
nek nas mladi nose v lepem sečanju dok nas nebu.

Više moramo misliti da semu jemput dojde kraj,
i da nam Bogek bude sudil - ili pekel ili raj.
Sakomu dojde zadnja vura i više se ne kočoperi,
začkomi v dva metra glibokoj zemlji.

SE LUDO

Denes rano se ponorelo,
pevci kukuričo, pučpuljiči pučpuljičo.
Kokoši kokodačo, mački mrnjavčo,
a permuši prlančo.

Smoksan Marti je dederen preko plotu skače,
valjda si je raščenal lače.
Njegva Marena plače,
Jozina pijan ide putom i turlinče,
suseda na njega viče.

Antravi Štefina Mandu naganja
valjda mu snočka nekaj neje dala?
Francek zel rakiju z kredenca,
a maček je vu tem toga na stolu pojel trenca.

Nekaj mi to se pelduje čudno,
moglo bi denes šega biti,
mogel bi neko nekomu nauditi.

Se ludo, samo vi i ja pametni?

DOK SE DEKLA VDAVALA

Dok se dekla vdavala dobila je ruvo,
toga šega bio je puno.

Obrisačov - 20

Ponjavi - 10

Stolnic - 20

Vreč - 20

Žitnjara - 1

Vankušov - 6

Vilan - 1

Blazine - 3

Pláčno - 1 bala

Poplun - 1

Rubec vuneni - 2

Ormara - 2

Postelj - 1

Kolovrat - 1

Ruvo bi se vozilo na troje kole,
si bi ljudi žišli na vulicu.

Mužikaši v zadnje kole igrali jegede i tamburicu,
babe z mostička bile jalne, gledele i ogovarjale.

Joči kak baterije razrogačile
i jedna drugoj kali štoli tumačile.

Nebi site bile kaj nebi nekaj prigovorile.

Vezda se je prošlost zdavna zbrisala,
još je samo koja stara slika za uspomenu ostala.

JAPICA

Stari japica na štokrl je sel,
preko počeka noge del.
I tak tužno gleda van,
si so z iže otišli, ostal je sam.

Samo mu je ostal maček koji na obloku sedi
i fort na put gleda.
I on bi negdar na put zišel,
boji se kak bu nazaj vnuter otišel.

Japici je z joka suza potekla,
setil se je kaj mu je negdar žena rekla:
„Dok mene nebu budeš trži čamel sam,
nebuš po štengam mogel zijti van“.

KATA OSTAVILA PETREKA I SLAVEKA

Petrek i Slavek pijani kak letve

Kata se luti, nemre slušati njebove kletve.

Veli jem: „Ja bum otišla doma, vas bum ostavila obedva“.

Kata zapregla kobilu i sela v kola, v cecker si dela litru mentola. Prijela vojke, galopom krenola prema Sesvetam Petreka i Slaveka ostavila v goricam.

Odjemput išli bi doma, došla jem je volja.

Zišli so vun i glede gde so kola, Kata već odnegda je doma, a med Petrekom i Slavekom nastala koma.

„Kak pemo doma“ - setil se Slavek, „Cipel-cugom, kak drugač, dosta si pil“. „Nemoj laprdati - ako sem pil, nesem se najel nori gliv“.

„Vidiš da so mi se klompi strgali, a po putu so sami žagari.

Dok dojemmo doma tvoju Katu bum prijel za žvatu“.

„Nemoj se mešati med poseje jer te budo svinje pojele“.

Daj ti moji Kati mira, burno se najeli slanine i sira. I pojemo koju glavu luka, legnemo na posteljku i burno spali tuka.

SELSKE BABE

Znaš kaj mi je cera Janena pripovedala?
Da se bude Jelička Rogozova vdavala.
Vezda sem zabila gda budo svati,
al budem ja znala, denes pem k svojoj Kati.

Jerom nodaj mi reci za koga se to bude vdavala Jelička?
Joj kak ne znaš, za Štefinu Lašička.
Samo nemoj nikomu jošče klafrati
ja bi mogla kriva ostati.

Kotobože nafal se drže pošteni,
a Štefinu snočka so sterali vun.
Onda je išel felat i mirit njejov krsni kum.
To mi na nekaj pelduje, ali so se spandali i pomirili.
Kagda, znaš da Jelička ima faljingu pak so se smirli.

Štil ako doznajo da sem ja pripovedala,
nebu me oprala ni Drava ni Sava.
Bolje da me vgrizne kača riđovka
nego Jeličkina čorava mama Katoka.

NEK MI REČE KO KAJ OČE

Nek mi reče ko kaj oče,
kaj me briga ko o meni klokoče.
Dignem glavu gore i po selu kočoperim
baš sem Aetna, sama sebi velim.

Onda v žagar se popiknem i posrnem
da kod sebe imam metlju mogla bi da prnem.

Mali cucek me se splašil,
Francek sel na bicklin i odjašil.

Negdar mi se malo v glavi manta, malo sim, malo tam,
jesem stara al se ja ne dam!
Komu nesem lepa nek me gleda odozač,
samo nek mi ko kaj reče bude dobil od mene korbač.

ČOVEK I ŽENA SE PRAVDAJO

Kaj si tak stočen,
koda si z koca vušel.
Tebi neso se koze na broju,
a živeš kak bubreg v loju.

Ti buš mene steral z pameti,
gnjaviš me nemoj mi fort kleti.
Ja sem žena vredna i Aetna,
nemoj da ti v glavu doleti ova letva.

Ckomi lampača i pačmaga, nesi se zdavna v zrcalo gledela.

Znaš lagati koda si ciganki z torbe zletela,
a suknje na tebi stoje koda si obesil na plot,
više nesi za nikaj samo za stari šrot.

E da znaš, nebum više tvoja metlja i lopata,
budem se lepo oblekla i naše nametala zlata.

Zafrkavala bum suknjom kak z repom
i našla nekoga z glibokem žepom.

BASTA

FUČKALJKA

Đurek ščepljal drvenu fučkaljku,
scifral ju je kak medvenu bapku.
Serepike so ga zgrizle kaj je dobil gube
od fučkanja so mu natekle čube.

Na sebe neje ličil,
od fučkanja saj se je izobličil.
Joči so mu zišle van,
po dvoru se kočoperil kak puran.

Tak je fučkal cei den kak bedak,
se dok neje opal mrak.
Fučkal bi on još, al sape neje imal više,
v glavi mu se vrtelo, več je videl bele miše.

VIRJAN

Kak si se negdar štimal virj an stari,
dok so bili živi tvoji gospodari.

Oni so te šaku godinu z kokruzom napunili,
žutel si se kak mlečec v travi,
a vezda neso ni koceni vu tebi ostali.

Bormeš stojiš na jero na jednu stranu,
kak mi te je žal stari virjanu.

Otogušče sem nuz tebe čepeti znala,
kokruza trebila i kokošam itala,
med tvojem letvam z bakpam se igrala.

Tak mi te je jako milo kaj mi je suza z joka opala.

Vezda bude moja ruka o tebi nekaj napisala,
da se tvoja prošlost nigdar nebu zbrisala.

A sad zbogom moj virjanu stari,
vidim da se budeš zrušil, odbrojani so ti dani!

PERMUŠI

Snočka sem v ganjek sela
i čez oblok van gledela.
Gledim kaj se to pod krovom peruši
jezuš Marija, pak to so permuši.

Z mojega tavana v kmicu so zišli,
poleteli i okre iže se razišli.
Negdar so nas decu z permuše plašili
da so to vampiri i da nam budo krv pili.

Još i vezda ja se premušov bojim
i dok je vidim mirno ne spim.
Zaprem se obloke i vrata i čkomim
da me nebi vgrizli i da ne postanem vampir.

MAMA ŽENJI SINEKA

Janica kak si lepa ti deklica,

tebe jako ima rad moj Ivica.

Očeš se ti za njega vdati,

al tvoji trebajo bar ral zemlje dati.

Ako mene rad ima vaš Ivica,

kaj će njemu ral i moja zemljica.

Nek vam bude vaš Ivica

ja si bum našla mladoženju kojemu ne treba zemljica!

Bum ti nekaj rekla Janica, da si na jedno joko ćorava

i da te navek boli čerevo i da nesi baš zdrava.

Ite k vragu vi i vaš Ivica,

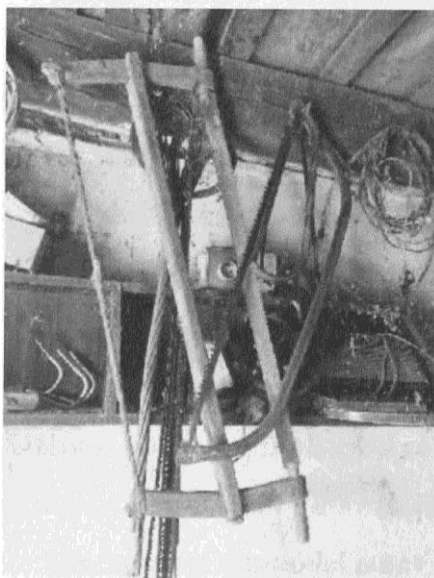
ja sem kak dren zdrava deklica.

Bolje da čkomiš tuba jedna laprdača stara,

ja za koga bum štela bum se vdala.

Meni se činji da vam i vašemu Iveku neje važna žena,

vama lakomuše treba zemlja.

STARINA

Stara pilja v komori zardala,
šnjom nitko ne pilji več zdavna.
Drvene tačke v šupi so se skrile,
tak dolgo stoje kaj so se rasušile.

Ornice i brane v plevnjaku čakajo
da dojo Romi i v staro železo odpeljajo.
Plava dojača čez režek se nalukava,
na nju so zabili več zdavna.

Da se digno naši stari,
oni bi se rasplakali.
Nema lopate, rasov, motike i domaće metlje,
se so mladi odpeljali na smetje.

BLAGOSLOV IŽ 2022.

Cincilin-cincilin cinkuš zvoni putom,

ido domeštranti, pop i šikutor.

Kod sakoje iže neko je čeka,

a oni jeden za drugim vu dvor štreka.

Dok dojo fižu zmolje Očenaša

i svetom vodom posvećena iza je naša.

Još ove godine čekajo popa kune,

na godinu budo dobili eure.

Šikutor v crnu torbu kune nameče,

dok se pop okre stola štolom okreče.

Domšetranti dobili so čokoladu i bombone,

a pop i šikutor navečer kune broje.

PUMPERICE

**Pumperice plave, ruse, bele
Sesvečicam v zimi noge grele.**

**Pumperice tople bile
kaj je lepo so skrile.**

**Dobro se sečajo naši stari
kak so težko do pumperic dobasali.**

**Frtun, suknja, pocuknjara,
a pumperica zadnja ostala.**

**Jadni so se oznojili,
dok so do pumperic došli, volju so zgubili.**

**Pumperice so imale svoje lepe čari,
naši mladi to nigdar ne budo doznali.**

BABE OGOVARJAJO MATEKA

**Matek nikaj ne valja, samo se zbegeca i omugava. Neče
nikaj delati, samo da mu je lokati.**

**Babacurnjak i fotan med žene se natiče, po čeli den z
nogam po postelji riče. Kotobože neče se ženjiti, niti nikam
v nadnicu iti, samo da mu se po selu klatiti.**

**Drži se kak pavun, tri dana nejde z iže vun, glavno da mu
je želudec z jelom i pijacom pun.**

**Vidim ja da opkaca okre Marice purčave, bormeš ga bu
ona došla glave.**

**Kokoši je prodal, nema mu kaj nesti, lako je se potepsti.
Duvana nema za pušiti, žrt i plast mu se zrušil. Još samo
mu ostal mamin tušljin.**

PUČPURIČ

Pučpurič na strnjaku pučpuriče
našel puno zrnja zove svoje tiče.

Došlo pučpuričov celo jato
i sretni so koda so našli zlato.

Na strnjaku puno zrnja ima,
sretni pučpuriči, budo pune žvate sema.

Pučpurič, pučpurič po strnjaku se ori
v mojem srcu tuga, to njejova himna zvoni.

Došli lovci, z pleč želi puške i zapucali,
jadni pučpuriči po strnjaku popadali.
Pučpurič, pučpurič, ne čuje se pesma više
samo tiji veter njejova perca niše.

OČUNKI ŽUTI, BELI

Proleč je, v staroj iži nikoga nema,
z vana polako otpada stena.

Samo ižu krase očunki žuti i beli
koji so se snočka rascveli.

Tukareča netko zdavna očunke posadil,
svojemu pokolenju za uspomenu ostavil.

Dok nestane zima
šaku proleč očunkov pod oblokom se više ima.

Ove godine kak nigdar
rascveli se očunki zaran.

A1 jev nema više ko natrgati
i fižu vu vazu nametati.

Baš mi je jadna ta iža stara,
kaj k bogeku otišla je suseda Mara.
Jošče malo od iže nebu ni spomena
samo očunki žuti i beli ostano uspomena.

NODAJ DOJDI K MENI

Nodaj dojadi k meni cvetek moj rumeni.

**Tukareča sedni si do mene,
jošče i vezda moje srce za teбом vene.**

**Otišla si nekam vrnola se nesi,
navek sem se pital gde si.**

**Još i vezda tvoju sliku ja v kredencu skrivam
i kak riba po prošlosti plivam.**

**Nodaj dojadi k meni
cvetek moj rumeni.**

**Ne dodaji solji mojoj rani,
samo me kušni kaj mi budo lepši moji tužni dani.**

MUDLJINI I TRENEC

Denes sem svoje dečke trenca i mudljine skuvala,

oni se čose, nečo jesti - vele da ne valja.

Kaj ste tak gizdavi, kaj bi vi šteli i jeli?

Dok sem ja bila mala,

trenca i mudljine navek smo jeli.

Kaj nas briga kaj ste vi jeli i kuvali,

valjda neste nikaj bolje znali ni imali.

Mudljini i trenec so debeli i trdi, burno se šnjema gutili,

Idemo v dućan i burno si sendviča kupili.

Nebum više kuvala trenca i mudljine

oni so navčeni na oblizeke

a v dućanu kupuj o sakakve kerefeke.

Ckomela sem, nemam više reći kaj

ne daj Bože da dojo ona teška vremena nazaj.

PRESLJIČICE

Presljičice bele, ruse, plave, rascvele se posle kiše.
Nemreš prejeti nuz nje da ne ponjušiš kak lepo diše.
Rano dok se digneš koda je netko z perfinom nadišal dvora,
to diše prelepe presljičice koje je poškropila ranešnja zora.

Presljičice bele, ruse, plave, ja vas budem brala,
odnela vas ližu i vu vazu nametala.
Vi ste meni najdrakše cvetje, navek vas v srcu nosim
i samo ja znam zakaj vas svojom suzom navek porosim.

Šaku proleč ja vas čekam, vi ste moja sreča.
Život je brzo prešel, godine so stisnole moja pleča.
Se dok v sebi snage bum imala,
svojom rukom ja vas budem brala.

I dok mene nebu više vi cvetite još i više.
Nek vas mesto moji suzi zalevajo prolečne kiše.
Neko drugi nek bude sreten z vam,
moja suza nek ostane na vašem laticam.

PAJTLEK

Zrelo latje talasa se v polju
kak val v glibokem moru.
Pajtlek dela vu tri smene
kaj bu puno bele melje.

Šenicu vezda burno kosili
i mam v pajtlek vozili.
Pajtleka imamo v Sesvetam,
sa okolna sela šenicu voze k nam.

Dok pajtlek okreče kotača
burno imali kruveka i kolača.
Sesvečani vredni ne bojimo se gladi,
samo nek nam vu svet nejdo naši mladi.

DO GORIC

Stari so sedeli naprvo,
a nas decu deli odzađ pod šaraglje.
Japa se z mamom naprv štimal,
sako koga je videl z glavom mu je klimal.

Japa je komanderal z vojkam
kaj kobila rička neje išla z rudom sim-tam.
Mama v crlenoj šamiji držala se za vuporu
i gledela čega ima v sakojem dvoru.

Mi smo deca pod šaragljam čkomeli,
dali so nam kruva i jabuke kaj smo putom jeli.
Celem putom smo se drocali, negdar smo se i potukli.
Dok smo došli do goric smo si rit natukli.

ŠARAJZLIN

Marena roštala šarajzlinom po peči,
spekla je ruku jer je prijela za kraj vruci.

Bolelo ju kaj se spuntati štela,
šarajzlinom se zgodila i v zapeček pogodila.

Zapečku sedel stari japa,
šarajzlinom ga pogodila, odletela mu kapa.

Japa se digel i šarajzlina zel,
okre stola Marenu naganjal i klel.

Marena zela v ruke mišaflijina,
mislila je da se bu malo z japom šaljala.
Opunola i čenola ga z mišaflijinom po glavi,
drugi den japi bormeš nos i vuvo bili plavi.

KOBILČOK

Spušča se noč i meгла siva,
beži kobilčok. Zapplela mu se griva.

Kobilčok pase i cvetje gazi,
njegva mama fort ga pazi.

Vezda beži sim, vezda beži tam,
zgubil si je mamu, ne zna kam bi išel sam.

Dok je vustal pod vrbu si je sel
i gizdavoga repa na trček del.

Pod vrbu došel jelen z velike roge.

Kobilčok se splašil i bežal kuliko ga nose noge.

Zritaval se i bežal kaj je prestigel mamu,
prije nje je dobežal v štalu.

LELUJE BELE ŽUTE

V mojem vrčaku veter leluje niše,
okre njegov lete kobilice i padajo lipanjske kiše.
Tukareča cveto već puno let.
Stani kiša kaj ponušim njegov cvet.

Leluje bele, žute
zadišale ste ćeli dvor i kute.
Ko vas je tuka posadil nigdar nebum znala,
jedino znam da vas je posadil neko zdavna.

Leluje bele žute
vezda zaustavite vreme.
Šaku godinu i moj život
z vama polako vene.

KESNA JESEN

Veter vezda nosi žuto listje,
jesen nas se bolje pritišče.
Preveč brzo leto nam je oterala,
z meglom i mrazom se došuljala.

Rano dok se digneš misliš da žmeriš,
a to gusta megla koda čez rešeto glediš.
Zaran mraz se beli, koda si prestl ponjavu,
tak je debel kaj je pokrill travu.

Više nema sadja, opuzle so grane,
vezda na njema sede samo vrane.
Vane je zima, se se bolje ledi i se čkomi,
v peči se loži z dimljakov se kadi.

Sega posla vane smo napravili,
vezda se burno fižu skirli.
Peč burno jako kurili
i v toploj iži v televizor buljili.

DRVENKAROVI KONAKI **(SELO KOJE JE NESTALO)**

Negdar zdavna na Drvenkarove konake bil je raj
okolo šuma, mekote i zeleni kraj.

Malo iž i malo ljudi
i si so bili složni kak jedno pleme.

Ondar odjemput došlo nekakvo ludo vreme,
počelo se osipati to šumsko pleme.

Jeden po jeden so se v Sesvete seljili
i svoja ognjišča zabili i ostavili.

Denes nemreš veruvati da je tu negdar selo bilo
vezda se je se porušilo i v šumu skrilo.

Jošče samo gdekoji zid štrči i v šumu gledi,
negdar doleti nekoji tič i na strganem zidu spi.

Ti šumski ljudi so bili veseljaki.

Šaku večer armunjika igrala i pesma se orila,
popevali čelu noč se dok neje rana zora zorila.

Na konaku vezda vlada mrtva tišina,
mlade dedov konak ne zanima,
a stari zdavna pri Bogeku našli svega mira.

Tam preko kanala strči jedna iža stara,
sa je strgana na nju je zdavna rastova grana opala.

I dok na konaku se umukne
još se samo mesec čez stari oblok nalukne.
Stane na obloku, vnuter škilji,
vnutru je stari stolec na kojemu negdar posedi.

ŠTRIMPANKLJINI

Zimi so na nogam ženam glavni bili,

zvali so se štrimpankljini.

Štrampli neje bilo niti smo za nje čule,
samo štomfe kratke i dugačke v zimi smo obule.

Denes z ove mlade vezda nemreš dokonjati,

da štomfe so morali štrimpankljini držati.

Bili so od gumilastike, neso smeli biti labavi,

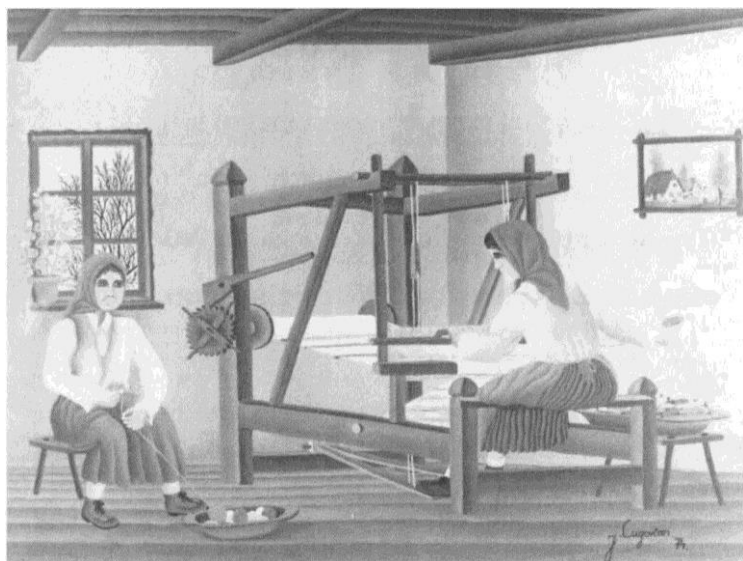
morali so biti fest čvrsti kaj so štomfe držali.

Ali oni so imali svoje čari,

pod suknjom so se skrivali.

Štrimpankljine neje niko videl,

slučajno ak je suknju ko malo podigel.

NARED I KOLOVRAT

Nared i kolvorat dok je došla zima
to so našejov mam glavna radna mesta bila.

Ćeli den so za naredom tkale
i deklam za zamuš ruvo pripravljale.

Dok je došla noč, kolovrate v ruke žele
I do pol noči je okretale i kudelju prele.

Neje jem bilo leko,
a v muki i patnji život jem išel poleko.

Naša deca neznajo kaj je kolovrat i nared, nje to ne zanima.

Zato pišem da o njema nekakvo svedočanstvo ima.

Oni so se zgubili negde v prošlosti i nestali,
a negdar so se štimali i v prvoj iži svoje mesto imali.

PUSTA IŽA

Zaključali vrata i spustili rolete
još samo tici i tvoje dekle negdar te se sete.

Ni cvetje više ne cvete
osušilo se ima več dve lete.

Ostala iža jadna, sama
čkomi i čeka nekakvoga stanara.
A mortí čeka i broji zadnje dane
da ju neko zruši i nestane.

Ipak nekomu v sečanju ostaněš ti
nečije detinjstvo v tebi spi.
Otogošče tak mi te je žal stara ižica
ti si od pamtiveka mojoj iži bila pajdašica.

SESVEČICE

Sesvečice kak ste lepe dekle,
šaka z drugoga sela nek se od vas mekne.

Lepe noge i debele guze,
a prsa vam krase našlingane bluze.

Sesvečice i njejove joči plave,
koda ste komad neba fkrale.
Nema dekle kaj je Sesvečica, koju na glavi krasi
poculica.

Sesvečani vitki kak jablani
z lačam i rubačam na crtju spegljani.
Sesvečani najlepši ste v našem kraju
zato dekle z drugoga sela za vas se vdaju.

DUNDAČA

Na Dravi kod staroga meljina
šarana dundača vodu je pila.
Kak pisanica z bojam se okitila.
Prelepe boje na nebu stvorila,
Sesvete i Pitomaču z bojam spojila.

Crlenu, plavu, žutu, zelenu, rusu boju jednu do druge složila
i tak je dundača fort na nebu bila.
Onda se odjemput preko Drave v Mađarsku preseljila.

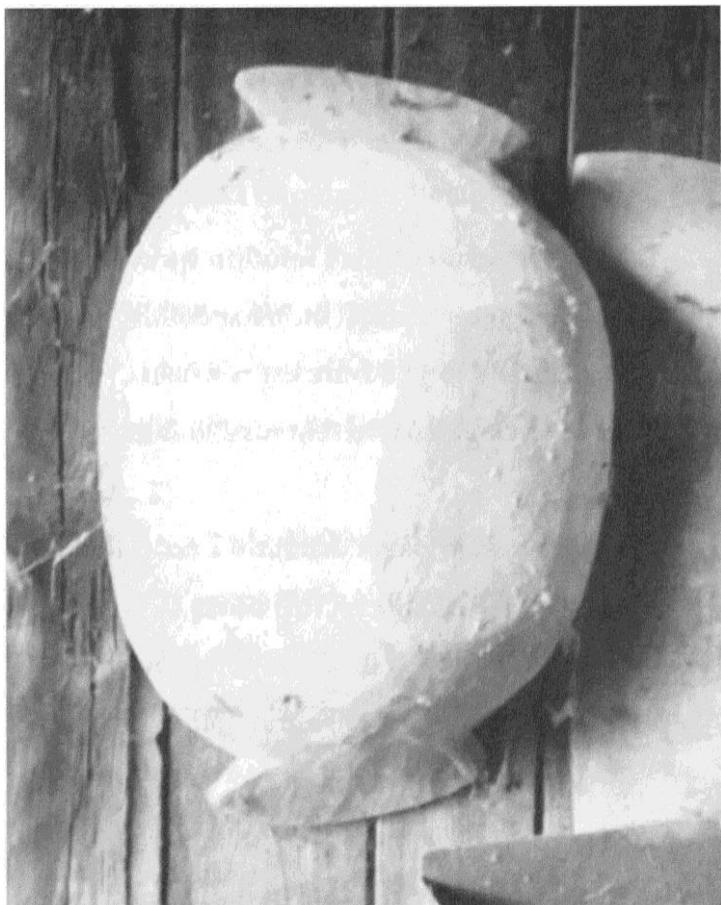
Naši stari so se veseljili,
gore glavu k nebu digli.
Dok so na dundači ove boje vidli:
crlenu, zelenu i žutu rekli so
burno imali vineka, kruveka i naša kravica mleka.

DETELJINA Z ČETIRI LISTA

Deteljina z četiri lista,
na njoj kap rose kak biser blista.
Da nosi sreču, vele stari ljudi
bum ju otrgla morti mi sreču nudi.

Tak sem ju nežno otrgla i šetofljin spravila,
vesela sem bila, morti bum kaj dobila.
Šetofljinu sem ju čuvala kaj se osušila,
vezda sem žalosna, nesem nikaj dobila.

Više nigdar nesem iskala deteljину z četiri lista,
nek ona i dalje na rosi blista.
Vezda nek beže kune i deteljina šetofljina van,
ove godine so došli euri k nam.

BABA OMESILA KRUVA

Baba omesila vu velikoj struganjki kruva,
stolnicom ga pokrila da ne dojde muva.

Dok se krv digel v tepsiju ga dela i na njemu napravila križa,
porinola ga v rol na sandak dok se pekel dišala je čela iža.

Dok se spekel z maščom nam namazala
i sakojemu detetu jednu šnjitu dala.
To me vrnolo v detinjstvo zdavna
još je samo struganjka za uspomenu ostala.

Ve zda čuvam tu dragu uspomenu babinu
vesim visi v komori na klinu.
Čkomi, skrila se v paučinu
jošče navek čeka svoju sudbinu.

GUSTA MEGLA

Gusta meglja rasplela je svoje fute,
zaplela se v se čoške i pute.
Čak ni tici neso rano popevali ni leteli,
na granam so sedeli i čkomeli.

Ne vidim gore, ne vidim dole,
zela sem si Ivinove očalje kaj bum vidla bolje.
V glavi mi se manta, vezda sem sim vezda sem tam,
a debeli žagari roškančo pod nogam.

Meglja se gusteša, kaj bi po njoj plivati mogel.
Popiknola sem se, onda mi je v trček zapela noga.
E1 se buš već jemput razredila ti dosadna meglja,
gorša si od kiše i snega.

PIJANA BABA Z MESECOM SE SVAĐA

Mesec kam si se vezda skrila?

Čelu noč si na nebu bila,

nodaj još malo posveti,

moram najti flašu rakije v kleti.

Ded me špota nesmem pred njem piti,
moram na brzino flašu pod frtun skriti.

Ako mi posvetiš, bum ti povedala
dok dojem doma kam ju bum napetala.

Mesec ne posvetil, baba po kmici roštala,
na deda nabasala i tak bez rakije ostala.
Celem putom deda z laktom v rebra bumbekala.
gledela v nebo i z mesecom se svadala.

BATONIJE

Negdar zdavna, jošče dok sem bila mala,

prelepo cvetje sem brala.

Tukareča sto let na istom mestu klije,

najlepše cvetje - batonije.

Cveti beli, rusi i crleno žarki,

i

evo dojo nam i Trojaki.

;

Batonije burno brali

i v cirkvu burno dali.

Z batonijam okitimo cirkvene oltare

i još nekaj burno dali za milodare.

Tak nek bude do veka,

mi smo zemlja hrvačkoga čoveka.

FLAJBAZ

Flajbaz, kaj je to?

**Naša deca vezda neznado,
oni za flajbaza neso čuli i ne trebajo,
vezda oni v štanjenki penkala imajo.**

**Flajbaz isto kak penkalo piše,
dok krivo napišeš gumica ga leko obriše.
Ta stara reč flajbaz zgubila se bude, znam.**

**Zato deco, o flajbazu pišem vam,
nek ostane večno flajbaz v naše Sesvetam.**

SVIBANJSKA NOČ

Svibanjska noč tak je čarobna i sa je bela,
breskva, čerešnja i sliva se je rascvela.

V daljini čuje se zvuk armunjike,
pod oblokom diše jorgovani i perunike.

Kagda, lepa je svibanjska noć dok se začkomi,
samo Mesec jošče putuje i ne spi.
Začkomeli ljudi, začkomeli tiči,
v daljini stara sova gundā v kmici.

Babe na putu prestale klafrati, se je tiše,
vustal je i svirec ne čuje se armunjika više.

I dok polako po obloku cure kapi svibanjske kiše,
meni se teca koda me neko v zipki niše.

ZIPKA NA TAVANU

Stara zipka na tavanu pod čerepom čami,
v paučinu se omotala i čkomi.

Jošče zdavna ju netko na tavan meknol
i med starinu odozač fteknol.

Decu prije nego so išli spat v suve candre omotali,
deli v zipku, a oni kak angeleki vu njoj spali.

Zibali se i zaspali v njezinem krilu,
a neko ju na tavan odnel na silu.

Jošče neko zdavna na tavan ju odnel
i više nigdar v ižu ne donel.

Jošče samo mesec negdar čez režek gleda
on je se seča, malo joj posveti i čas vu njoj spi.

RANJE

Dok se mekne kmica, dojde nam ranje.
Sunce se nalukava čez borovo granje,
v daljini čujem pevce raspevane.

Skril se Mesec v Bilogoru,
tiči se obudili i popevajo na našem toru.
Na cirkvi vura otkucava,
vane se več zdavna razviđava.

V štali zarzali konji vranči,
V kujinji zadišali kokruzni žganci.
Mama je ovapnila ganjka, se je žuto,
na zidu visi obrisač na kojem piše „Dobro jutro“.

RASCVELA SE LIVADA

Rascvela se livada, tak je lepa i gizdava.

Prekrilo ju cvetje, ne vidi se trava.

I dok čmele z livade meda nose
ranje joj je splelo kraljuša od biserne rose.

Šaka boja joči krade, a najviše crlena.

Na livadi paukova mreža sakud je raspletena.

Tukareča na livadi stojim,
lepotu svoje Podravine gledim.

„Livada tak si lepa i gizdava" - velim joj.

Ona se štima, cvete, ne vidiš joj kraja.

Koda so angeli rasprli na nebu rajska vrata,
ja gledim tu lepotu koja jošče cvete i lata.

ŠTORGA

Ivica na jabuki veliko štorgu zgedal,
sad ga zanima, kaj v štorgi ima.

V štorgu so se čmele naseljile
i v njoj gnjezdo napravile.

Ivica v štorgu ruku del
a štorga puna čmel.

Dok so one njega fest počele pikati
on je počel japicu dozivati.

Japica ote pome ja bum vmrl,
nemrem štorge ruku zeti vun.

Nekaj v štorgu mene vleče,
a za ruku kak jogenj peče.

Dok so japica Ivici ruku želi vun
Ivici je vec bil pun tur.

KEPENJEK

Opšaj diri Bože mili
okre Jozine kepenjek se širi.
Zajašil bicikla i po selu se štima
kotobože budo vidli da novoga kepenjka ima.
I dok kepenjek okre Jozine prlanče
vu tem toga lanec od bicikla prijel mu lače.

Opal z bicikla f plot lupil z čelom
i novoga kepenjka si raščenol.
E moj Jozina “lako spod kepenjka figu dati”
ali negdar posle bitke treba muda imati.
Žalosno Jozina okre bicikla skače
prnjavi kepenjek više ne prlanče.

Čim je Jozina doma raspri vrata:
“Gde ti je kepenjek”? pita Kata.
“Čkomi, nemoj laprdati,
moreš ga na prnke zrezati.
Opšaj diri Bože mili,
došel kraj Jozinoj štimi.

JA I MOJ MEĐAŠ

**Dok sem išel ja v gorice
srel sem v Kloštru sve deklice.
Najprije sem mislil da so one dve sestrice,
pital sem, al so rekle da so pajdašice.**

**Rekel sem jem el bi štele vi deklice
iti z menom v Borik vu gorice.
Vu Boriku bute pile dobro vino,
morti još kojega i međaša mi dobimo.**

**Kak sem rekel tak je baš i bilo,
ćelu noć se crno vino pilo.
Meni i međašu okre srca milo bilo,
deklice nam rano sele v krilo.**

BILJEŠKA O PISCU

Jela Šerbedija (r. Ivanić) rođena je 01.03.1950. godine u Podravskim Sesvetama gdje je završila osnovnu školu. Zaposlila se u šumariji Đurđevac gdje je provela svoj radni vijek.

Sa svojom obitelji živi u Podravskim Sesvetama. Uživa u ljepoti Podravine i njene prirode. Bila je predsjednica “Aktiva žena” Podravske Sesvete. Za kulturno umjetničko društvo pisala je igrokaze i različite tekstove. 2018. godine izdala je prvu knjigu pjesama “U dolini perunika”. U nastajanju ima još dvije knjige pjesama koje će izdati poslije romana “Madež u obliku crvene jagode” kojeg je izdala 2022. godine.

2024. izdala je dvije knjige, “Koljekva oca mog” i “Žagar”.

SADRŽAJ

PREDGOVOR.....	5
PLAČITEVRBE,PLAČITE VRBAKI.....	6
MOJ VRČAK.....	7
JAPATICA.....	8
STARA VRBA.....	9
ŽGANCI Z MLEKOM.....	10
ČEČA I JA.....	11
KOD MEŠE.....	12
ŽAGAR.....	13
NOČ.....	14
SUSED I SUSEDA.....	15
STARA KLET.....	17
DOK OPANE MRAK.....	19
KOSCI.....	21
SAMO SMO LJUDI.....	22
SE LUDO.....	23
DOK SE DEKLA VDAVALA.....	25
JAPICA.....	26
KATAOSTAVILAPETREKAISLAVEKA.....	27
SELSKE BABE.....	28
NEK MI REČE KO KAJ OČE.....	29
ČOVEK I ŽENA SE PRAVDAJO.....	30
FUČKALJKA.....	31
VIRJAN.....	33
PERMUŠI.....	34
MAMA ŽENJI SINEKA.....	35
STARINA.....	37
BLAGOSLOV IŽ 2022.....	38
PUMPERICE.....	39
BABE OGOVARJAJO MATERA.....	40
PUČPURIĆ.....	41
OČUNKI ŽUTI, BELI.....	43
NODAJ DOJDI K MENI.....	44

SADRŽAJ

MUDLJINI I TRENEC	45
PRESLJIČICE.....	47
PAJTLEK	48
DO GORIC	49
ŠARAJZLIN	50
KOBILČOK.....	51
LELUJE BELE ŽUTE	52
KESNA JESEN.....	53
DRVENKAROVI KONAKI (SELO KOJE JE NESTALO).....	54
ŠTRIMPANKLJINI	55
NARED I KOLOVRAT.....	57
PUSTA IŽA.....	58
SESVEČICE	59
DUNDAČA.....	60
DETELJINA Z ČETIRI LISTA	61
BABA MESILA KRUVA.....	63
GUSTA MEGLA	64
PIJANA BABA Z MESECOM SE SVADA	65
BATONIJE	66
FLAJBAZ	67
SVIBANJSKA NOĆ	68
ZIPKA NA TAVANU.....	69
RANJE.....	71
RASCVELA SE LIVADA.....	72
ŠTORGA	73
KEPENJEK	74
JA I MOJ MEDAŠ.....	75
BILJEŠKA O PISCU	77
RIJEČNIK MANJE POZNATIH RIJEČI	80

RJEČNIK MANJE POZNATIH RIJEČI

antravi – nespretan
 armunjika – harmonika
 babacurnjak – muška osoba sklona ogovaranju
 baček – brat/bratić
 batonije – božuri
 blazine – platno na kojem se spava
 a u koje se stavlja perje
 basta – dosta
 blešči – uporno gleda
 bormeš – stvarno
 brane – željezni klin koji melje
 zemlju nakon oranja
 brazda – otkos trave
 bumbekati – bockati
 cajgari – kazaljke na satu
 candre – pelene
 cinkuš – zvonice
 cipel cugom – pješke
 cvetje – cvijeće
 čak – već
 čamel – čekao
 čandavi – smedi
 čeča – sestra
 čem prije – što prije
 čepeti – čučati
 čera – jučer
 čerep – crijep
 čerevo – trbuh
 čerešnja – trešnja
 čez – kroz
 čorava – slijepa
 činji se – čini se
 čipkanje – igra s pet kamenčića
 čkomi – šuti
 čmele – pčele
 čoravi konji – traktori i automobili
 čoravi tiči – avioni i helikopteri
 čositi se – praviti grimase

čošek – kut
 čkometi – šutjeti
 čepljati – izrezbariti manji dio drveta
 dečoki – dječaci
 dekle – djevojke
 dekličke – djevojčice
 dobasati – doći
 dojača – limena posuda za dojenje krava
 dokonjati – dokazati
 domeštrant – ministrant
 drač – korov
 drocati se – poskakivati u vožnji
 dundača – duga
 đederen – živahan, prpošan
 fajta – vrsta
 faljinga – mana
 felati – ugadati nekome
 ferunt – gotovo
 fest – jako
 fkrale – ukrale
 flačno – bala domaćeg platna
 flajbaz – olovka
 flek – mrlja
 fletna – brza
 flundra – nemoralna žena
 fort – stalno
 fotan – kopile, djete kojem se ne zna otac
 frkati pojase – plesti žito na koje se stavlja
 snop pšenice
 frtun – pregača
 fteknol – umetnuo
 fučkaljka – zviždaljka
 fute – pletenice
 ganjek – hodnik
 gnjaviti – zamarati

RJEČNIK MANJE POZNATIH RIJEČI

grbeta - obaveza
 jalen - zavidan
 japatica - časna sestra
 japica - djed
 jegede - violina
 jerom - čuđenje nečemu
 joči - oči
 jon - on
 jopec - majmun
 jopica - majmunica
 jošče - još
 kača - zmija
 kajgana - starinsko jelo od jaja
 kakti - kao
 kali štoli - bez veze
 kanjur - jastreb
 kerifeke - svaštalice
 kepenjek - dugi široki kaput
 klompi - cipele s drvenim donom
 kmica - tama
 kobilčok - muško ždrijebe
 kobilica - skakavac koji leti
 kocen - jezgra klipa kukuruz
 kočoperi - ponosi se
 kolec - debeli štap
 kolovrat - stroj za pređenje konoplje
 komanderati - upravljati
 komora - vanjska ostava
 korbač - bič
 kosica - srp
 kotobože - kao
 kraljuš - ogrlica
 kredenec - starinska vitrina
 kreščati - vikati
 križnice - kralježnica
 kudelja - konoplje

kupica - čaša
 kušnoti - poljubiti
 lačnjak - remen
 lampača - tračara
 laprdati - govoriti bez smisla
 latje - klasovi žita ili kukuruza
 leluje - ljiljani
 manta mi se - vrti mi se u glavi
 mašča - mast
 med - među
 megla - magla
 mekne - makne
 mekota - dio zemlje
 menjiti se - razgovarati se
 metlja - metla
 milodari - poklon crkvi
 mišafljin - lopatica za grabljenje smeća
 mladoženja - zaručnik
 morti - možda
 mostiček - ulaz u dvorište
 mudljini - trganci
 muva - muha
 najgorše - najgore
 napetati - nagurati
 nared - stroj za tkanje
 natrgati - ubrati
 navek - uvijek
 nazaj - opet - natrag
 negdar - nekad
 nejdo - ne dolaze
 nekaj - nešto
 nigdar - nikad
 nikaj - ništa
 nodaj - daj
 nori - ljudi
 oblizeke - omiljena jela

RJEČNIK MANJE POZNATIH RIJEČI

oblok – prozor
 obrisač – ručnik
 očunki – narcisi
 odozač – otraga
 odjaši - odjurio, otišao
 okre – okolo
 omugavati – izbjegavati posao
 onudareča – onuda
 ondar - tada
 ovudareča - ovuda
 opletenka – boca opletena šibom
 ornice – nosač pluga
 otogušče – puno puta
 otrgla – ubrala
 ovudareča – ovuda
 paf – iznenađen, šokiran
 pajdašica – prijateljica
 pačmaga – zla žena
 pajtlek – mlin
 pamtiveka – oduvijek
 paradajzlini – rajčice
 pelduje – imati predosjećaj
 perfin – parfem
 pergana – šarena
 permuši – šišmiši
 peruši – maše krilima
 piči – strši
 pleča – leđa
 plevnjak – spremište za pšenični otpad
 pocek – prag
 pocuknjara – podsuknja
 poculica – bogato ukrašena ženska kapa
 poseje – pšenični otpad

pošandrcati, ponoreti - sići s uma, poludjeti
 po čkomeči - tiho, lagano
 posteljka – niski krevet
 potepsti – uzalud potrošiti
 poveč – reci
 popiknula - spotaknula
 porendati - poslagati
 presljčice – zumbuli
 presti – praviti niti
 preveč – previše
 pritišče – stišće
 prnkene bakpe – platnene lutke
 pun tur - pune gače
 pučpuljiči – prepelice
 pumperice – duge ženske gače
 purčava – trudna žena
 rasove – vile
 raščenoti – poderati
 razrogačiti – širom otvoriti oči
 rešeto – sito s većim rupama
 režek – mala rupa
 rifljeti – prati ručno
 rit - stražnjica
 rona – cikla
 rol - pečnica
 roškančo – škripaju
 roštati /roškantati – stvarati buku
 rubača – muška košulja
 rubec – marama
 rudo – poluga zaprežnih kola
 ruso – ružičasto
 ruvo – miraz
 sandak - rešetka u pećnici
 sadje - nasad, jabuke, kruške, itd.

RJEČNIK MANJE POZNATIH RIJEČI

- saku – svaku
 sakaj – svašta
 sapa – dah
 sega – svega
 seljiti – seliti
 serepike – sitne mušice
 slanina – špek
 sliva – šljiva
 smetje – smeće
 smoksan – šaljivdžija
 smrček – cvrčak
 snop – naručaj žita
 spandali se – spojili se
 spuntati – poludjeti
 stočen – zao
 stolnica – kuhinjska krpa
 strnjak – ostatak žita u zemlji nakon žetve
 struganka – velika drvena zdjela
 svak – sestrin muž
 šamija – marama
 šaraglje – ograda na drvenim kolima
 šarajzlin – žarač
 šetrofljin – novčanik
 ščenec – ručno izrađeni drveni ključ
 šikutor – osoba koja kupi milodare
 škriľjak – šešir
 šlingati – šivaćom mašinom praviti ukrase
 šnjom – s njom
 špargljin – žute mahune
 šrot – otpad
 štanjenka – drvena kutija za penkala
 štel – htio
 štil – šuti
 štima se – ponosi se
 štrči – uzdiže
 štrimpanjklin – držač gume za čarape
 štorga – rupa u stablu drveta
 štokrl – stolac bez naslona
 strugentati – strugati po nećemu
 tačke – drvena kolica za guranje
 tavan – potkrovlje
 teca – čini se
 tiči – ptići
 tor – svinjac
 trenec – starinsko jelo od brašna na juhi
 Trojaki – blagdan Tijelovo
 tuba – nesnalažljiva, smotana
 tukareča – ovdje
 turliče – zavija
 tušljin – dio starinske nošnje vojke – uzde
 umukne – utihne
 valjanka – bundeva
 vankuš – jastuk
 vđavati se – udavati se
 vesim – ovdje
 vezda – sada
 virjan – koš za kukuruz
 vnutru – unutra
 vrčak – mali vrt
 voder – posuda u koje se umaće brus za kosu
 vugorki – krastavci
 vupora – držač stranice na zaprežnim kolima
 vustal – umorio se
 vutem toga – u međuvremenu
 vuvo – uho
 začkometi – utihnuti
 zbigecati – urediti, uljepšati se
 zijti – izaći
 zrcalo – ogledalo
 zrcali – blista
 žagar – veći šljunak
 zamuš – udaja
 žitnjara – veliko domaće platno (na kojem se sušilo žito)
 žrt – drvo oko kojeg se slaže slama ili sijeno
 žuti žganci – jelo od kukuruznog brašna

